

На території агресора — з метою ВИЗВОЛЕННЯ України

Агресора необхідно бити і перемагати його, у тому числі — на його ж території. Це — для того, щоб швидше вигнати зі своєї, а потім — примусити його капітулювати і віддати зброю масового знищення.

Якщо в минулому нашому випуску, за липень, ми підготували добірку матеріалів із різних ЗМІ під спільним заголовком «Перед РОЗГРОМОМ агресора і РОЗПАДОМ імперії» (знаходиться за посиланням: <http://www.kmpzt.org.ua/wp-content/uploads/2024/07/%D0%9F%D1%80%D0%BE%D0%BC%D1%96%D0%BD%D1%8C-%D0%9F%D1%80%D0%BE%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%B8-%D0%84-%E2%84%9613-14177-178-%D0%BB%D0%B8%D0%BF%D0%B5%D0%BD%D1%8C-2024%D1%80.pdf>), то в цьому, серпневому, зосереджуємо увагу наших читачів на матеріалах про дії українських воїнів уже безпосередньо на території агресора: паразитарної імперії російського фашизму. Події тут розгорталися дуже швидко, але ми на 3-6 сторінках цього випуску намагалися зафіксувати інформацію від авторитетних джерел, в основному, про перший тиждень після здійснення прориву кордону РФ нашими військами. А також подали дещо з оцінок про можливості українців (і — не тільки про цю операцію в Курській області. Тут ми звертаємо увагу ось на цей матеріал: «Росія мала зазнати поразки ще минулого року»: Годжес сказав, що завадило перемозі України». А в ньому йде мова ПРО НАСТУПНЕ:

«Україна втратила дорогоцінний час, коли можна було завдати державі-агресору Росії нищівної поразки у її повномасштабній агресії. Російська армія мала програти у війні ще минулого року, але західні партнери зтягували важливі рішення щодо допомоги Україні. Про це в інтерв'ю журналістці Євгенії Клочко сказав колишній командувач армії Сполучених Штатів Америки у Європі генерал Бен Годжес. За його словами, Захід також втратив дорогоцінний час. «Україна втратила багато часу. Захід втратив величезну можливість. Росія повинна була зазнати поразки ще минулого року, але через нерішучість з боку західних партнерів цього не сталося. Понад два роки адміністрація президента Байдена зтягує потрібні рішення. Однак, з іншого боку, на мою думку, вони заслуговують великої поваги за ухвалення правильних рішень. Але їхні рішення були дуже повільними навіть за останні три тижні», — сказав він. Годжес наголосив, що у Білому домі вже давно мали дати Україні дозвіл на удари американською далекобійною зброєю по території Росії. Вашингтон боявся, що російський диктатор Путін може застосувати ядерну зброю, якщо вглиб РФ будуть прилітати американські ракети. Поворотним моментом, на думку американського генерала, стане рішення західних партнерів визначити перемогу України спільною політичною метою і підкріпити це конкретними рішеннями. «Тоді це буде поворотний момент. Але поки політичні рішення не прив'язані до стратегічної мети, то майже ніколи ви не отримаєте хороших результатів», — зауважив Годжес. На його переконання, 2024 рік є роком стабілізації фронту, тому серйозних проривів Україна не має на жодному з напрямків на полі бою. Для того, щоб прориви були, Україні треба збільшити чисельність своїх військових. «Україна воює з людьми, які виснажені. Уряд не спромігся створити належну базу навчання та рекрутингу кадрів, які є у більшості професійних армій. Отже тепер українці повинні вдосконалити процес мобілізації, бо всі, хто збирався стати добровольцем на хвилі патріотизму, вже зробили це. Тепер треба залучати жінок і чоловіків, які не воювали, щоб вони мали бажання служити», — зазначив генерал. Крім того, він порадив країні відновлювати власний оборонно-промисловий комплекс «Це те, що необхідно для того, щоб наступного року ми мали шанс на вирішальний результат», — додав Годжес».

З метою отримувати щоденну інформацію про подальший перебіг подій, рекомендуємо слухати і дивитися виступи виключно фахівців. Зокрема, наприклад, військового та політичного експерта, політичного і юридичного радника, керівника Центру військово-правових досліджень Олександра Мусієнка, за посиланням: https://www.youtube.com/watch?v=O_ZR-jfKVeA

Коли можливі переговори України з Росією: ВІДПОВІДЬ Клімкіна

**(Українська влада наразі
усвідомлює безперспективність
переговорів з Росією)**

Переговори між Україною та Росією будуть, але вже після американських виборів. Про це в ексклюзивному інтерв'ю ТСН.ua сказав колишній очільник МЗС Павло Клімкін.

«Що буде з переговорами на короткій дистанції — я вважаю, що нічого. Оскільки говорити, поперше, можна з РФ лише з позиції сили. Другий момент — Путін дуже хоче переговорів, але

він хоче переговорів не з нами, а зі США та Заходом. Він вважає, що він веде війну на нашій території з Заходом. Це його логіка. Але він прекрасно розуміє, що Захід йому не перемогти. І нас не перемогти. Я вважаю, що переговори будуть. Вони навряд чи будуть серйозними до моменту, коли перезавантажиться наступна американська адміністрація. Непублічні розмови — це все можливо. Вони завжди відбуваються — так побудова зовнішня політика», — сказав він.

Нагадаємо, Путін напередодні заявив, що РФ готова сісти за стіл переговорів з Україною, і назвав свої умови. Аналітики кажуть, що Путін імітує зацікавленість у переговорах.

У Зеленського наголосили, що Україна в жодному разі не пропонує Росії мир, бо це «означає виконати її ультимативні капітулянтські вимоги».

Крім того, ми раніше інформували, що Путін надіє, що Захід втомиться від України, і покладає великі надії на Дональда Трампа.

Анастасія ГОНЧАРЕНКО,
сайт «ТСН», 27 серпня 2024 року
На світліні: Павло Клімкін / Фото: Право на владу
<https://tsn.ua/exclusive/koli-mozhlivi-peregovori-ukrayini-z-rosiyeyu-vidpovid-klimkina-2648631.html>

Чи здатні F-16 переломити ХІД ВІЙНИ?

Тепер це підтвердив і президент — F-16 в Україні. А російська влада оголосила премію розміром 15 мільйонів рублів за перший збитий український F-16. Фактично це буде перше протистояння західних і російських літаків у реальній війні. Отримання F-16 — непересічна подія, якій передувала дворічна робота великої групи людей: громадських активістів, політиків, експертів, зокрема й від НАКО (наші експерти адвокатували надання винищувачів під час поїздки до Вашингтона). Є тут і велика заслуга Андрія Пільщикова (Джуса), світла пам'ять та повага. Він, будучи професійним пілотом, допоміг зрозуміти, який тип літаків потрібен Україні й чому. Англомовний Андрій їздив до Вашингтона, демонструючи, що наші пілоти абсолютно гідні того, аби кермувати такою технікою.

За підрахунками Forbes, з урахуванням намірів Бельгії загальна кількість F-16, які може отримати Україна, — 85 штук. Літаки, які отримує Україна, попри свій вік, пройшли глибоку модернізацію за декількома програмами. І на сьогодні є сучасними машинами, які здатні скласти конкуренцію російській техніці в небі.

Завдяки озброєнню, зокрема ракетам AIM-120, F-16 має певну перевагу над російською авіацією. Порівняння можливостей щодо дальності виявлення літаків противника вказує: з отриманням F-16 Україні не слід очікувати докорінного

перелому у протистоянні з російською авіацією. На початковому етапі головними цілями для українських F-16 стануть крилаті ракети та дрони. Надалі ці літаки зможуть протидіяти вертольотам та штурмовикам типу Су-25. Крім того, F-16AM/BM можуть завдавати ракетно-бомбових ударів, застосовуючи по противнику високоточні бомби та ракети.

Протидіяти російській авіації ті F-16, які отримує Україна, зможуть у взаємодії з літаками дальнього радіолокаційного виявлення. Ми знаємо, що Швеція планує передати Україні два літаки дальнього радіолокаційного виявлення ASC 890. За такої умови дальність виявлення цілей збільшиться до 300–400 км.

Тепер Україна за кількістю отримує практично авіаційну бригаду винищувачів. Хоч і старого зразка, але таких, що пройшли серйозну, глибоку модернізацію та відповідають сучасним викликам.

Олександр САЄНКО,
військовий експерт-аналітик НАКО (Незалежна антикорупційна комісія), військовий аташе у Франції (2011-2012 роки), полковник, командир бригади (2022-2023 років), 5 серпня 2024 року У скороченому вигляді. Повний текст — за посиланням: <https://hromadske.ua/viyna/228955-chy-zdatni-f-16-perelomyty-khid-viyny>

УДАР ПО КРИВОМУ РОГУ: ВЛАДА ПОВІДОМИЛА НОВІ ДЕТАЛІ

Кількість постраждалих у Кривому Розі зростає вдвічі

Кількість постраждалих у Кривому Розі після обстрілу РФ 28 серпня зростає до восьми людей. Про це повідомив голова Дніпропетровської ОВА Сергій Лисак. «Серед потерпілих також 64-річний та 29-річний чоловіки. Вони госпіталізовані у стані середньої тяжкості. А ще 18-річний хлопець, який лікуватиметься амбулаторно», – розповів він.

За словами очільника ОВА, у місті понівечений гаражний кооператив, 12 авто, також вибиті вікна у готелі. На місці працюють всі служби. Рятувальники проводять обстеження території.

Нагадаємо, російські війська знову обстріляли Кривий Ріг. Варто зазначити, що 28 серпня у Кривому Розі на Дніпропетровщині оголошено день жалоби після російського удару, де загинуло чотири людини.

До слова, у ніч на 27 серпня ворог поцілів

балістикою у готель у Кривому Розі. Раніше повідомлялося, що унаслідок удару по готелю в Кривому Розі загинуло двоє осіб, ще четверо людей поранено.

Ворожа ракета влучила у готель, частково зруйнувавши чотириповерхову будівлю. Пошкоджено шість магазинів, чотири багатоквартирні житлові будинки та вісім автомобілів. Як згодом стало відомо, у Кривому Розі на місці удару по готелю завершено пошуково-рятувальні роботи.

Ростислав ВОНС, сайт «ГЛАВКОМ», 28 серпня 2024 року <https://glavkom.ua/country/incidents/udar-po-krivomu-rohu-vlada-povidomila-novi-detali-foto-1017630.html>

На світлинах: постраждали і автівки. Фото – за посиланням: <https://admdp.gov.ua/news/raketnyi-udar-po-krivomu-rozu-i-ataky-na-nikopolshchynu-ia-k-mynuvden-v-oblasti>

Культура зверхників руйнує світ

(Роздуми про те, чому людство має підтримати Україну в російсько-українській війні)

Руйнувати чи творити? У відповіді на це запитання – сутність кожного: дикун ти чи вже вільна людина, що співпрацює з природою, паразит-агресор чи оборонець світла життя на планеті, дарованого з висоти? А війна, яка прийшла на нашу, українську, землю ще в 2014-му році і на повну потугу розгорнулася у 2022-му, має отримати відповідь від людства: воно буде й надалі її підживлювати та своєю нерішучістю підливати масла у вогонь чи всетаки зупинить її ініціатора й розпалювача?

ДЛЯ ЗВЕРХНИКІВ НАЙГОЛОВНІШЕ – ВЛАДА, І В ПЕРШУ ЧЕРГУ – НАД УКРАЇНЦЯМИ

Будь-що бути над іншими, домагатись всляких переваг над ними – така сутність зверхників. Сьогоднішня паразитарна імперія, що напала на Україну, в масі свого населення якраз і є результатом побутування саме такої поведінки, такої культури взаємовідносин. Вона складалася-визрівала на болотах Московії протягом століть ще з часів монголо-татарського нашествия. Потім, від часів царювання Івана Грозного, така поведінка поступово стала нормою життя: у кого влада, той і має найбільше прав, той і панує над іншими, тобто – над підлеглими холопами, кріпаками чи рабами... А для того, щоб ще надійніше тримати владу в своїх руках, царі-правителі нагнітали страх серед своїх підлеглих та цілих загарбаних народів за допомогою релігії, використовуючи з цією метою інститут церкви.

Цей процес постійного упокорення в імперії тривав приблизно аж до двадцятих років двадцятого століття. А потім сталася деяка видозміна: замість інституту церкви прийшла ідеологія більшовизму. Зверхники стали так званою правлячою партією, яка безжально розправлялася навіть з цілими народами: у першу чергу – з українським як із найбільш непокірним. І якщо, наприклад, у дев'ятнадцятому столітті імперія всляко намагалася заборонити видавання книжок чи постановку п'єс українською мовою, то уже з двадцятих-тридцятих років двадцятого століття нова іпостась імперії (у вигляді ССРР) для упокорення використовувала голодомори і концентраційні табори.

А потім, коли те більшовицько-імперське утворення розпалося, все в ніби новоствореній імперії повернулося до старого, тільки – зі ще активнішим використанням інституту церкви. Але додалося ще й шалене пропагування своїх імперських ідей (поміж них, наприклад, ідея «другої армії світу»). Ну, і звичайно ж, імперія повернулася і до справи надійного упокорення українського народу, а потім – і до його

практичного знищення. На цій основі й розпочалася російсько-українська війна.

ПОТРІБНА НЕ ВЛАДА, А ВОЛЯ (СВОБОДА) ТВОРИТИ

А непокірність українського народу імперським правителям базувалась на його прагненні будь-що бути вільним, незалежним. Цінністю для українців завжди була не влада сама по собі, а воля (свобода): щоб самостійно трудитися і творити світ, а не примушувати інших працювати на себе. Причому в боротьбі за них стояли на смерть. Так, у 1919-му-1922 роках на прапорі Холодноярської Республіки, що виступила проти імперії так і було написано: «Воля України або Смерть!». Потім, після 1942-го року, на смерть стояли і боролись (одночасно уже проти двох імперій: гітлерівської Німеччини і сталінського ССРР) воїни Української Повстанської Армії. А сьогодні, коли паразитарна імперія російського фашизму РФ топче нашу землю і хоче нас знищити, українці піднялися, аби захистити своє право жити, вільно трудитися і панувати «у своїй сторонці», а не перетворювати загарбани землі в руїни, як це роблять російські фашисти.

НА СМІТНИК ІСТОРІЇ – ЩОБ ЖИТТЯ ТРИВАЛО

Руйнівна культура зверхників є сьогодні дуже показовою у злodianнях паразитарної імперії РФ на українській землі: вона вбиває життя. А тому – протилежна творчості і любові, що лежать в основі розвитку світу. Її база – це темні і неосвічені людські маси, не позначені глибокими знаннями і такі, що добре піддаються командам. Тому й не дивно, що союзниками чи партнерами РФ у війні проти України є диктаторські утворення, а не країни демократії. І для того, щоб життя на нашій планеті продовжувалося й не було загрожуваним, РФ має бути безжально викинутою на смітник історії. А для того, щоб це сталося, якраз і необхідна підтримка України з боку вільного, демократичного світу: дієва підтримка і потужна. У першу чергу – від США і країн Європи. Тільки це сьогодні може зберегти життя на планеті Земля.

Сергій ЗІНЧЕНКО

Парламент та уряд втрачають довіру громадян. Що може стати порятунком для руху реформ?

Нещодавно команда проєкту Індекс реформ ГО «Вокс Україна» презентувала черговий «Коефіцієнт корисної дії депутатів». Він показує, як народні обранці коєфіцієнти за важливі для країни законопроекти під час десятиї сесії. Вплив тої чи іншої законодавчої зміни визначають незалежні експерти Індeksu реформ (кожен у своїй галузі). Вони аналізують закони за шістьма складовими і виставляють свої оцінки від -5 (антиреформа) до +5 (реформа). Далі ми вже аналізуємо цифри і робимо висновки.

Україна опинилася в безпрецедентній ситуації, коли монобільшість мала всі шанси стати рушієм глибоких і системних реформ. Однак реформаторський потенціал залишається недостатнім. Важливі та масштабні законопроекти часто ухвалюють під тиском міжнародних партнерів, при цьому народні депутати подеколи намагаються перед ухваленням вихолостити суть законопроекту. Яскравий приклад — «перезавантаження» Бюро економічної безпеки України, зокрема спроби відтермінувати переатестацію працівників установ. Виникає враження, що законотворці забувають, що реформи потрібні не лише для отримання зовнішньої підтримки, а насамперед — для зміцнення інституційної стійкості України.

З огляду на соціологічні опитування рівень довіри до парламенту та уряду знижується, а населення вважає, що події в країні розвиваються в неправильному напрямку.

РОЛЬ УРЯДУ В ПРОВЕДЕННІ РЕФОРМ

Уряд має бути драйвером економічних реформ, адже де-юре він є основним гравцем у перемовинах із міжнародними партнерами, у результаті яких визначається перелік необхідних реформ. Проте реальність показує інше: лише 14% усіх законопроектів за останню сесію Верховної Ради були ініційовані Кабінетом Міністрів. У міжнародному контексті це виглядає досить скромно. У Польщі, Великобританії та інших країнах Європи уряд ініціює від 60 до 90% законопроектів, і більшість із них стають законами. В Україні ж лише 23% урядових законопроектів стали законами протягом 2019-2023 років. Це свідчить про брак системного підходу до реформування та слабку координацію між гілками влади. В умовах війни це особливо небезпечно.

ЯК ПІДВИЩИТИ ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАКОНОДАВЧОГО ПРОЦЕСУ?

По-перше, потрібно мати стратегічну рамку ухвалення реформ. Власне, вона вже існує — це матриця реформ, створена урядом на основі зобов'язань у рамках програми з МВФ та Ukraine Facility. Необхідно роз'яснити цю матрицю для парламенту й громадян.

По-друге, слід розв'язувати проблему «законодавчого спау». За час роботи Верховної Ради IX скликання було зареєстровано 6816 законопроектів, із яких лише 18% стали законами. Понад

60% законопроектів отримують негативні висновки Головного науково-експертного та близько 90% — Головного юридичного управління, що вказує на системні проблеми у підготовці законодавчих ініціатив. Це значно ускладнює роботу комітетів, які не встигають якісно опрацювати всі ініціативи. Нам варто перейняти досвід країн Західної Європи, де процес законодавчої роботи більш виважений. Наприклад, у Великобританії за період 2019-2023 рр. було зареєстровано 914 законопроектів, а у Польщі — 1802. Це свідчить про більш відповідальний підхід до законотворчості, де кожна ініціатива проходить через ретельний відбір та експертизу.

По-третє, погоджувальна рада (визначає, які проєкти виносяться на голосування) має працювати більш конструктивно і враховувати позицію не лише монобільшості, а й інших політичних сил. Зрозуміло, що «Слуги народу» мають достатньо голосів для ухвалення рішень і без решти фракцій. Але суть демократії в тому, щоб брати до уваги думку меншості, навіть коли формально це не обов'язково. Це сприятиме більш злагодженій роботі парламенту.

НАРЕШТІ, СЛІД ЗАПРОВАДИТИ УРЯД НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТІ

В умовах війни громадяни України справедливо очікують єдності від своїх лідерів. Низька активність уряду, відсутність координації та слабка реформаторська активність послаблюють позиції України як на внутрішній, так і на міжнародній арені. У цій ситуації доцільно розглянути можливість створення уряду національної єдності — коли представники різних політичних сил об'єднуються і оберуть склад уряду, який відповідатиме очікуванням людей. До речі, згідно з минулорічним соціологічним опитуванням лише 19% громадян ставилися до такої ідеї негативно, 37 і 38% позитивно або нейтрально. Спільне рішення стосовно уряду національної єдності могло б об'єднати політиків і підвищити довіру населення до інститутів влади. А новий уряд став би тим самим двигуном реформ, який наразі необхідний Україні, і сигналом для міжнародних партнерів, що Україна готова до рішучих дій.

Олег ІВАНОВ,
аналітик Вокс Україна,
27 серпня 2024 року

https://lb.ua/blog/voxukraine/631704-parlament_uryad_vtrachayut_doviru.html

На території агресора – з метою ВИЗВОЛЕННЯ України

Білий дім порадив Путіну припинити війну в Україні, якщо його непокоїть Курська область

Координатор зі стратегічних комунікацій Ради національної безпеки Білого дому Джон Кірбі заявив, що Володимир Путін може припинити війну проти України, якщо його так непокоїть ситуація в Курській області.

Джерело: «Європейська правда» з посиланням на Кірбі на онлайн-брифінгу в понеділок, 12 серпня

Деталі: Кірбі заявив, що чергові заяви російських посадовців про те, нібито захід у Курську область координується Заходом – «це все путінська пропаганда», за яку господар Кремля чіплявся від початку вторгнення в Україну.

«Єдині, хто перебуває у стані війни в Україні – це самі росіяни. Це вони здійснюють вторгнення в Україну, а Україна – захищається від агресії. Це війна Росії проти України, не більше й не менше, і так було від самого початку», – підкреслив представник Білого дому. «Це війна Путіна проти України. І якщо йому щось не подобається, якщо його щось не задовольняє, є дуже просте рішення – хай він забирається під три чорти з України та припиняє війну», – додав він.

З початку минулого тижня українські військові проводять операцію на території Курської області Росії та, як стверджує головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський, контролюють до 1000 квадратних кілометрів території.

У Пентагоні раніше говорили, що просування України у Курській області узгоджується з політикою США та що не занепокоєні можливим посиленням напруженості з боку Росії.

Олег ПАВЛЮК, Тетяна ОЛІЙНИК, сайт «Українська правда», 12 серпня 2024 року <https://www.pravda.com.ua/news/2024/08/12/7470117/>

ЗСУ за тиждень зайняли таку територію Росії, скільки та окупувала за рік — СтратКом

Про це повідомили в Управлінні стратегічних комунікацій Генерального штабу Збройних Сил України, посилаючись на аналітика Інституту вивчення війни. «Україна за тиждень взяла під контроль таку саму територію, як Росія, за оцінками Інституту вивчення війни, окупувала за весь 2024 рік», — ідеться в повідомленні. Там нагадали слова головнокомандувача ЗСУ Олександра Сирського про те, що з 6 серпня Сили оборони зайняли близько 1000 квадратних кілометрів території країни-агресора. «Це площа майже 238 таких міст, як Суджа. І понад 20 таких міст, як Бахмут», — ідеться в повідомленні.

12 серпня президент України Володимир Зеленський уперше підтвердив проведення операції в Курській області.

БОЇ В КУРСЬКІЙ ОБЛАСТІ — ЩО ВІДОМО

6 серпня російські пропагандисти заявили про проникнення ЗСУ в Суджанський район Курської області. У міністерстві оборони країни-агресора Росії підтвердили бойові дії в регіоні. Глава російського Генштабу Валерій Герасимов стверджував, що Україна нібито зайшла у складі близько 1000 військових, використовуючи західні бронемашини Stryker і танки, а також БПЛА, системи ППО і засоби РЕБ.

9 серпня з'явилася інформація про знищення великої колони російської військової техніки в Курській області. За даними відділу російської служби BBC Verify, відповідне відео з розгромленою колоною зняли поблизу села Октябрьське, що під Рильськом Курської області.

У розбитій колоні нарахували 490 ліквідованих росіян, заявив 10 серпня головний редактор Цензор.нет Юрій Бутусов із посиланням на підрозділ Khorne Group 116-ї окремої механізованої бригади.

11 серпня агентство AFP із посиланням на високопоставленого українського чиновника повідомило, що тисячі українських військовослужбовців беруть участь у військовій операції в Курській області. За даними видання Forbes, українські військові зміцнюються в Курській області, плануючи довгостроковий контроль території.

12 серпня влада Курської області визнала втрату 28 населених пунктів. За підрахунками DeepState, орієнтовно 44 населені пункти вдалося звільнити і ще в 10 статус невідомий. Аналітики додали, що оцінка «вкрай консервативна».

Сайт «NV», 12 серпня 2024 року https://nv.ua/ukr/ukraine/events/kurska-oblast-skilki-teritoriji-rf-zaynyala-ukrajina-50442397.html?fbclid=IwY2xjawEnqB BleHRuA2FibQixMQABHTKNUceCudZiX5phGr aMR8Gk-50jk1NGHlshEyp9YJAUrRjJiOg26t2G lw_aem_jCcvMCWmqz0WgvuJd5r_qQ

Українські війська на території Росії — що це означає?

6 серпня 2024 року українські регулярні війська ввійшли у Курську область російської федерації. Ця подія кардинально змінила сприйняття російсько-української війни, яка почалася у 2014 році і в 2022 році продовжилася з широкомасштабним вторгненням в Україну. Війна йде третій рік і наразі є захоплені території України частин Донецької, Луганської, Херсонської, Запорізької, Харківських областей. Росіяни постійно (третій рік) обстрілюють ракетами, бомбами і бойовими безпілотними летальними дронами точково всю територію України. Росія планувала захопити швидко Київ в 2022 році «за три дні», а зараз, в 2024 році українські війська захоплюють території Курської (та Білгородської) області російської федерації. Тепер можемо сказати, що означає поява українських військ на території росії:

1. Вже повністю стерті аргумен-

ти про «другу армію світу» в росії і про її можливості. Фактично, на практиці російські війська з ядерною зброєю не можуть – ні попередити і прогнозувати, ні захистити від нападу на їх територію. Не можуть захистити свої кордони і своє населення. Репутація російської армії та спецслужб – дуже низька. Це повне фіаско російської розвідки і введення в оману верховного головнокомандуючого путіна – головнокомандувачем Герасимовим.

2. Стерті аргументи про «червоні лінії Кремля», які так боїться Захід і НАТО. У країні, які входять до НАТО, боються ескалації російсько-українського конфлікту, тому що, за їх переконаннями, путін застосує ядерну зброю. Всі побачили – що не застосує. Тому всі безпекові концепції щодо росії потребують перегляду. Ворог не такий страшний, як його боїться.

3. Відбувся «розрив шаблонів» у сприйнятті цієї війни у всього світу. Українська армія вкотре здивувала не тільки унікальним ефективним захистом країни від окупантів, а і контрнападом на російські території. Хто ще в світі окупував найбільшу ядерну країну?

4. Тепер «заморозка конфлікту» набула нові краски. Якщо «заморожувати» захоплені території України, то треба «заморожувати» і захоплені території росії. Це нова переговорна позиція України на міжнародній арені. Окупована територія РФ може бути обмінена на окуповану територію України. Путін вже не тримає «всі карти» у руках. Він тепер

5. Атакою на Курську область Україна змінила хід війни і перехопила ініціативу. Динаміка війни прискорилася і прогнози ситуації тепер зовсім інші, ніж могли бути.

6. Путін не може об'явити війну Україні,

а може тільки проголосити «контр-терористичну операцію». Тому що це удар по його репутації. Війну, яку він почав проти України – тепер на території росії. Війна – це гра в якій приймає участь дві сторони, а не одна. Тепер це починають розуміти рядові росіяни.

7. Тепер українська операція в Курській області змусила Кремль і російське військо командування відреагувати і перекинути сили та засоби з фронту на території України – на територію росії не для нападу, а для захисту.

8. Україна отримала «моральний підйом», що є ще енергія і фантазія для перемоги в цій війні.

Денис БОГУШ, моліттехнолог, експерт в сфері стратегічних комунікацій, 12 серпня 2024 року.

<https://blogs.pravda.com.ua/authors/bogush/66b9ba9d93381/>

Лубінець пояснив, для чого створювати військові комендатури у Курській області

Україна може створити військові комендатури у Курській області, «оскільки це знадобиться для надання гуманітарної допомоги місцевим жителям», розповів уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець в ефірі телемарафону. Він нагадав, що на нараді 14 серпня з президентом України Володимиром Зеленським обговорювалося питання військових комендатур. «(Це обговорювали – ред.) для того, щоб була координація серед військових частин, які там перебувають, в тому числі задля добровільної позиції ЗСУ у вигляді надання гуманітарної допомоги місцевому населенню, треба буде створити військові комендатури», – зазначив Лубінець.

Він розповів, що «з'являється військові комендатури чи ні – вирішуватиме військове командування України. Це питання обговорюється виключно на підставі міжнародного права». Військова комендатура – це орган, який діє у певному регіоні чи зоні та відповідає за військові питання. Його сфера діяльності поширюється на взаємодію з місцевими органами влади, організацію безпеки на важливих об'єктах, забезпечення військових усім необхідним.

Українські військові продовжують просуватися вглибину Курської області подекуди на 1 – 2 кілометри з початку доби. Сили оборони України створюють «зону безпе-

ки» на території РФ, прилеглий до території України, заявляє віцепрем'єр, міністерка з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій Ірина Верещук.

Вона зазначила, що у цій зоні перебувають цивільні росіяни, які є під захистом міжнародного гуманітарного права, якого Україна повністю дотримується. А омбудсмен Дмитро Лубінець додав, що українські військові чітко дотримуються зобов'язань, передбачених Женевськими та Гаазькими конвенціями 1907 року.

Сам президент Зеленський зазначив, що влада обдумує можливість створення військових комендатур у Курській області РФ, якщо у цьому буде необхідність. На нараді у президента 14 серпня щодо «буферної зони» на Курщині, яку створюють, щоб захистити українські прикордонні громади від щоденних ворожих обстрілів, обговорили питання доступу представників Міжнародного комітету Червоного Хреста, ООН та інших міжнародних організацій. Ідеться про проведення гуманітарних заходів, таких як постачання продовольства, медикаментів та інших необхідних речей для цивільного населення.

Сайт «Радіо Свобода», 14 серпня 2024 року <https://www.radiosvoboda.org/a/news-kurshchyna-lubinetz-komendatury-viynarosiya/33079006.html>

Британські танки у Курській області. Як західна техніка сприяла наступу

Під час операції в Курській області Україна використовувала танки Challenger 2. Цю інформацію BBC підтвердило джерело у Великій Британії. У Міністерстві оборони кажуть, що не коментують, яку саме зброю, поставлену Великою Британією, застосовує Україна. Але речник Міноборони наголосив, що за статутом ООН Україна має повне право на самооборону від незаконного нападу Росії, і «це не виключає операцій всередині Росії». Це також означає, що Україна може використовувати основні бойові танки, що, за словами джерела у Великій Британії, вона зараз і робить під час свого наступу у Курській області. Велика

Британія була однією з перших країн, яка поставила в Україну основні бойові танки західного виробництва. Минулого року вона передала Україні 14 танків Challenger 2 для підкріплення літнього українського наступу, який виявився невдалим. Танки Challengers 2 - це не єдина західна бронетехніка, яку спостерігали у Росії після початку українського наступу на Курщині. Серед них - броньовані машини Bradley і Stryker, поставлені США, а також Marders, поставлені Німеччиною. Поки що зображень британських танків Challenger або американських Abrams у прикордонних областях Росії не було. Утім, західні військові експерти підкреслюють, що успіх українського наступу пов'язаний саме з тим, що вони називають «загальнозбройним маневром». Це використання під час атаки військ разом із бронетехнікою, артилерією та танками, а також засобами радіоелектронної боротьби та безпілотниками. Саме такої операції бракувало під час минулорічного українського наступу на півдні та сході країни, якому перешкождали щільно замінювані російські ірешлення, що наражало на небезпеку бронетехніку.

Один із 14 поставлених Британією танків Challenger 2 був знищений під час літнього наступу. Танки, надані британцями, вико-

ристовувала 82 десантно-штурмова бригада України, яка пройшла навчання у Великій Британії. Відомо, що Україна використовувала деякі зі своїх найкраще підготовлених і оснащених підрозділів для наступу у Курській області.

ЯК ЩОДО ДАЛЕКОБІЙНОЇ ЗБРОЇ?

Британський уряд каже, що жодних змін у політиці не відбулося і що українці завжди мали право використовувати зброю, надану Великою Британією, на свій розсуд. Єдиним винятком є використання ракет великої дальності Storm Shadow. Їх надали із застереженням, що їх не можна використовувати по цілях всередині Росії. Утім, чиновники обговорюють таку можливість, після неодноразових прохань президента Зеленського до західних країн зняти обмеження на використання зброї великої дальності.

АБСУРДНІ ОБМЕЖЕННЯ

На думку деяких аналітиків, Україна більше не хоче залишатися у рамках обмежень Заходу щодо використання зброї. Про це, зокрема, писав у своїй колонці для Times британський експерт зі Східної Європи Роджер Бойс. За його словами, Захід накладав на Україну безліч абсурдних обмежень, разом з умовами використання зброї, щоб не було «ескалації». На думку аналітика, Зеленський під час саміту НАТО у Вашингтоні зрозумів, що у його країні немає шансів стати членом Альянсу найближчим часом. І це, вочевидь, зіграло роль у прийнятті рішення щодо операції на Курщині.

У міру просування українських військових на території Росії, Україна захоче використовувати більше західної зброї для ударів вглиб російської території, вважає експерт.

Сайт «BBC NEWS УКРАЇНА», 15 серпня 2024 року <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/c5y3m1ez894o>

На території агресора – з метою ВИЗВОЛЕННЯ України

Російська влада визнала, що 28 міст Курської області перебувають під контролем ЗСУ. Українські військові заявляють, що захопили території у тисячу квадратних кілометрів. Президент РФ Володимир Путін прогнозує, що наступною може стати Брянщина. Путін вперше прокоментував причини наступу ЗСУ на Курську область.

Тим часом, російська влада евакуює населення з дедалі більшої кількості районів Курської і Белгородської областей. З'являється все більше свідчень того, що українські війська планують залишитися на захоплених позиціях у РФ, пише Forbs про значне просування ЗСУ в Курській області. Є повідомлення, що і українські, і російські військові будують укріплення у Курській області.

Прорив на Курщині: що там відбувається

УКРАЇНА ГОТУЄ ГУМАНІТАРНИЙ ПЛАН ДЛЯ КУРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

«ЗСУ продовжує наступальну операцію на території Курської області, під контролем українських військових близько тисячі квадратних кілометрів території РФ», - головкомандувач Олександр Сирський вперше підтвердив присутність українських військ на території Росії. Таку заяву Сирський зробив під час ставки у президента. На нараду він включався по відеозв'язку. «Війська виконують поставлені завдання. Бої йдуть фактично по всьому фронту. Ситуація знаходиться під нашим контролем», - зазначив головнокомандувач.

Президент Зеленський на цій нараді назвав події у Курській області «операцією» і подякував українським військовим «за стійкість та рішучі дії». Він заявив, що міністр внутрішніх справ, урядовці та СБУ мають підготувати гуманітарний план для території проведення операції. Пізніше у своєму вечірньому зверненні Зеленський згадав катастрофу російського підводного човна «Курськ», яка сталася 24 роки тому 12 серпня 2000 року. «Ми бачимо, як Росія за часів Путіна насправді рухається: 24 роки тому була катастрофа «Курська» – символічний початок його правління; а зараз видно, що є фіналом для нього. І теж Курськ.

Катастрофа його війни», - зазначив президент.

Нещодавно президент України Володимир Зеленський непрямо коментував наступ на Курську область, заявивши про «витискання війни на територію агресора». В іншому зверненні Зеленський сказав, що Росія принесла війну на українську землю і «має відчуття, що нею зроблено».

ЩО ЗАЯВИВ ПУТІН

Під контролем ЗСУ вже 28 населених пунктів Курської області, заявив 12 серпня на нараді з Путіним очільник Курської області. На цій же нараді Путін, який спочатку називав дії ЗСУ «масштабною провокацією», заявив, що цим наступом Україна прагне «поліпшити свої переговорні позиції в майбутньому». «Але про які переговори взагалі може йти з людьми, які без розбору завдають ударів по мирних людях, по цивільній інфраструктурі, намагаються створити загрозу для об'єктів ядерної енергетики?» - сказав він. Ще одна його версія причин дій ЗСУ на Курщині — це спроба зупинити наступ російських військ у частково окупованих областях України. За твердженням російського президента, Київ має намір «і надалі дестабілізувати ситуацію в прикордонній зоні з метою розгойдувати внутрішньополітичну ситуацію в нашій країні».

Україна офіційно не називає мети операції ЗСУ у прикордон-

них районах Росії.

РОСІЯНИ ВІЙДЖАЮТЬ ЩЕ З ДВОХ РАЙОНІВ

Про те, що українські військові зайшли ще в один район Курської області – Беловський - на вихідних спочатку повідомили російські військові блогери. Згодом вони виправляли інформацію. Міноборони Росії у неділю прозвувало про те, що вони зупинили просування українських військ у глиб Курської області. Там заявили, що зупинили «спробу прориву ЗСУ» до Беловського району. А в понеділок у цьому районі оголосили евакуацію. Місцева російська влада Беловського району підтвердила присутність українських військових. Очільник району Микола Влобуєв опублікував відео, де повідомив про захід «українських ДРГ». У неділю Влобуєв назвав ситуацію у Беловському районі «стабільною», в понеділок - «дуже важкою» й закликав населення виїжджати. Після цього заклик до евакуації повторив очільник Курської області РФ Олексій Смірнов. За його словами, 180 тисяч людей підлягають евакуації або вже виїхали. «Автобуси вже чергують у безпечних зонах. Зараз головне — оперативно сповістити жителів населених пунктів про можливість виїхати з району», — заявив Смірнов у телеграмі.

У Белгородській області, яка межує з Курською, теж триває евакуація. Голова області

В'ячеслав Гладков розповів, що близько 50-70% жителів міста Шебекино втекли, а напруга серед населення зростає.

У понеділок оголосили про евакуацію зі ще одного району Белгородської області - Краснояружського. Гладков заявив про «активність ворога на кордоні Краснояружського району». Краснояружський район розташований на північному заході Белгородської області. До Суджі - 45 км.

Російська влада звинувачує українських військових в обстрілах своїх міст та сіл та повідомляє про 12 загиблих у Курській області. Тим часом, російські державні агенції та Міноборони публікують відео російських обстрілів своїх територій, де, за їхніми словами, вони влучають у військові об'єкти українців.

ПУТІН СКАЗАВ БРЯНСЬКУ ПІДГОТУВАТИСЯ

Президент Росії Володимир Путін заявив, що очікуються нові «дестабілізації у прикордонних регіонах РФ, у тому числі у Брянській області». Брянська область на півдні межує з Курською областю РФ та з Чернігівською областю України. Про Брянськ Путін заявив під час наради з представниками російських регіонів, уривки з якої показує агенція ТАСС. «Якщо сьогодні у Брянській області відносно спокійно, це не означає, що завтра там збережеться така сама ситуація», — додав він.

«Ситуація на території Брянської області стабільна, відселити мешканців немає потреби», - відповів на це Путіну очільник Брянської області Олександр Богомаз, якого теж цитує ТАСС.

ПРОРИВ У КУРСЬКІЙ ОБЛАСТІ ДОЗВОЛИВ ПЕРЕХОПИТИ ІНІЦІАТИВУ - ISW

Операція України в Курській області дозволила ЗСУ, принаймні тимчасово, захопити ініціативу на полі бою в одному з районів фрон-

ту, йдеться у звіті Інституту вивчення війни (ISW). «Ця операція ... змусила Кремль і російське військове командування реагувати та передислокувати сили й засоби в сектор, де почали атаки українські сили», - йдеться у звіті. На думку експертів, українські прикордонні рейди змушують Кремль і російське військове командування вирішувати, чи слід розглядати тисячокілометровий кордон на північному сході України як фронт, який Росія повинна захищати.

Раніше російське військове командування цю ділянку кордону на північному сході України як неактивний фронт після виведення російських військ з Київської, Чернігівської та Сумської областей навесні 2022 року.

«Нинішня українська атака становить значну загрозу для військових операцій Росії в Україні та стабільності режиму Путіна і вимагає відповіді», - вважають аналітики Інституту вивчення війни. Росія витратила значні ресурси на укріплення вздовж кордону, але не виділила людей, щоб забезпечити ці укріплення. За даними інституту, геолокаційні знімки, а також російські та українські повідомлення від 10 та 11 серпня свідчать про те, що українські сили просунулися на захід та північний захід у Курській області. При цьому російська сторона заявляє, що армія РФ стабілізувала ситуацію.

ПЕРША РЕАКЦІЯ КИТАЮ

У Китаї вперше відреагували на бойові дії у Курській області. У повідомленні МЗС Китаю йдеться, що Пекін просить не розширювати поле бою, не ескалювати бойові дії та не підливати масла у вогонь. США повідомили, що підтримують зв'язок з українською стороною щодо подій у Курській області, щоб зрозуміти цілі і стратегію операції.

Сайт «BBC NEWS УКРАЇНА», 15 серпня 2024 року (У скороченому вигляді. Повністю – за посиланням: <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/c771r8gnlvmo>)

«Росія мала зазнати поразки ще минулого року»: Годжес сказав, що завадило перемозі України

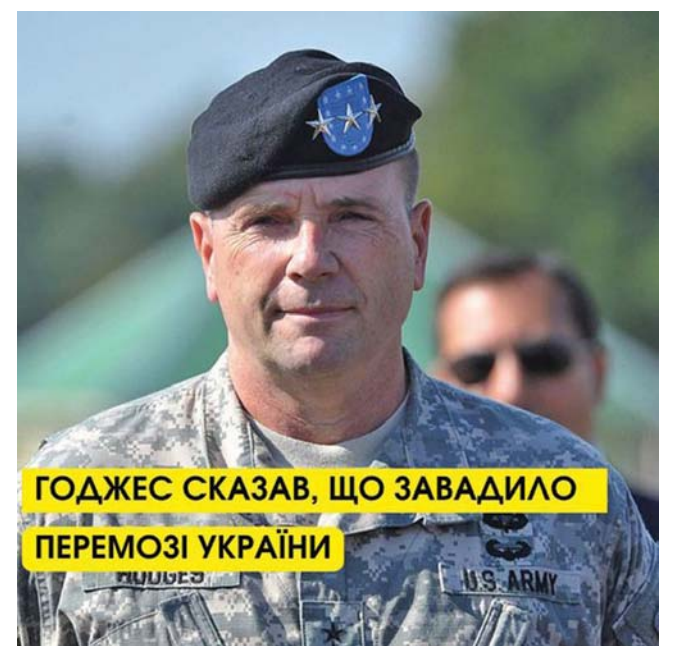
Україна втратила дорогоцінний час, коли можна було завдати державі-агресору Росії нищівної поразки у її повномасштабній агресії. Російська армія мала програти у війні ще минулого року, але західні партнери затягували важливі рішення щодо допомоги Україні. Про це в інтерв'ю журналістці Євгенії Клочко сказав колишній командувач армії Сполучених Штатів Америки у Європі генерал Бен Годжес. За його словами, Захід також втратив дорогоцінний час.

«Україна втратила багато часу. Захід втратив величезну можливість. Росія повинна була зазнати поразки ще минулого року, але через нерішучість з боку західних партнерів цього не сталося. Понад два роки адміністрація президента Байдена затягує потрібні рішення. Однак, з іншого боку, на мою думку, вони заслуговують великої поваги за ухвалення правильних рішень. Але їхні рішення були дуже повільними навіть за останні три тижні», — сказав він.

Годжес наголосив, що у Білому домі вже давно мали дати Україні дозвіл на удари американською далекобійною зброєю по території Росії. Вашингтон боявся, що російський диктатор Путін може застосувати ядерну зброю, якщо вглиб РФ будуть прилітати американські ракети. Поворотним моментом, на думку американського генерала, стане рішення західних партнерів визнати перемогу України спільною політичною метою і підкріпити це конкретними рішеннями. «Тоді це буде поворотний момент. Але поки

політичні рішення не прив'язані до стратегічної мети, то майже ніколи ви не отримаєте хороших результатів», — зауважив Годжес. На його переконавання, 2024 рік є роком стабілізації фронту, тому серйозних проривів Україна не має на жодному з напрямків на полі бою. Для того, щоб прориви були Україні треба збільшити чисельність своїх військових.

«Україна воює з людьми, які виснажені. Уряд не спромігся створити належну базу навчання та рекрутингу кадрів, які є у більшості професійних армій. Отже тепер українці повинні вдосконалити процес мобілізації, бо всі, хто збирався стати добровольцем на хвилі патріотизму, вже зробили це. Тепер треба залучати жінок і чоловіків, які не воювали, щоб вони мали бажання служити», — зазначив генерал. Крім того, він порадив країні відновлювати власний оборонно-промисловий комплекс «Це те, що необхідно для того, щоб

ГОДЖЕС СКАЗАВ, ЩО ЗАВАДИЛО ПЕРЕМОЗІ УКРАЇНИ

наступного року ми мали шанс на вирішальний результат», — додав Годжес.

Як повідомляв OBOZ.UA, раніше Бен Годжес зазначив, що наступ ЗСУ в Курській області здивував і вразив багатьох західних військових. Вони мусили визнати, що недооцінювали військовий потенціал України.

Ольга ЛІПІЧ, сайт «OBOZ.UA», 17 серпня 2024 року <https://war.obozrevatel.com/ukr/rosiya-mala-zaznati-porazki-sche-minulogo-roku-godzhes-skazav-scho-zavadilo-peremozi-ukraini.htm>

На території агресора — з метою ВИЗВОЛЕННЯ України

ЯК РОСІЯНИ ПРОПУСТИЛИ УКРАЇНСЬКИЙ НАСТУП?

Український наступ готували в умовах повної секретності. Військово-політичне керівництво зробило все можливе, аби ввести росіян в оману і піти на прорив тоді, коли ворог цього не чекав. Але як можна було приховати декількатисячне угруповання військ із технікою на кордоні з ворогом?

У травні очільник Головного управління розвідки Кирило Буданов заявив, що росіяни можуть удрує відкрити фронт на Сумщині. Подібне попередження керівник ГУР озвучив і в липні, за декілька тижнів до української офензи. Нарешті, за тиждень до вторгнення на територію рф, президент Зеленський скаржився в інтерв'ю французькій газеті Le Monde, що ЗСУ

ширшої операції стратегічного рівня, яка має загалом переломити перебіг війни. Коли росіяни виведуть значну частину сил з України, на послаблених ділянках можуть виникнути умови для контрнаступальних дій наших Сил оборони вже на території України.

ТО ЧИ ЗМОЖУТЬ НАШІ ВІЙСЬКА ВТРИМАТИСЯ НА РОСІЙСЬКІЙ ТЕРИТОРІЇ?

Нині росіяни намагаються малою кров'ю зупинити поступ українців на Курщині, не знімаючи з Донецького чи Харківського напрямку потужні угруповання. Вочевидь Володимир Путін або досі не розцінює ситуацію на прикордонні як критичну, або ж зумисно

визнану територію рф. «За риторикою Володимира Путіна, «терористичний режим у Києві», як свого часу «терористичний режим у Чечні», нібито напав на мирну територію росії», — пояснює у розмові з hromadske журналіст і публіцист Віталій Портников. З іншого боку, режим КТО фактично обмежує витік інформації з прикордонних областей, а також дозволяє блокувати виїзд жителів з цих регіонів, — зазначає Портников.

«Режим КТО дає кремлю повний інформаційний контроль над ситуацією. Тим самим Путін створює опричину, яка існуватиме в цілковито позаправовому режимі. У силових структурах будуть майже

Саме керівництво росії також усіляко демонструє, що має намір продовжувати війну до капітуляції України — обговорюючи протидію наступу ЗСУ на Курщині, Володимир Путін підкреслює, що з Києвом «немає про що домовлятися».

КУРЩИНА — ШЛЯХ ДО ПЕРЕГОВОРІВ?

Операція ЗСУ в Курській області оголила розбіжності в поглядах на війну навіть між росією та її найближчими союзниками. Скажімо, у Пекіні на український наступ відреагували так само стримано, як раніше і на російську агресію — Міністерство закордонних справ КНР відсторонено за-

на Курщині вже понад тиждень не сходять зі шпальт провідних світових видань. Такого кроку з боку України, здається, ніхто не чекав. Хоча військові цілі масштабної операції досі приховані в тумані війни, її політичні здобутки вже набирають обрисів. Поки українська армія бере під контроль російські міста й села, Китай стримано закликає «стороні конфлікту утриматися від ескалації», а країни Заходу вдають, що нічого надзвичайного не відбувається. Тим часом у кремлі гарячково шукають спосіб локалізувати ситуацію, не зупиняючи при цьому свій наступ на сході України.

Україна перевернула шахову дошку. Попередні наслідки наступу ЗСУ на Курщині

бракує солдатів. А ще з уже підготовлених 14 нових бригад, мовляв, вдалося укомплектувати тільки три — все через брак зброї. Тож на початку серпня в інформаційному полі складалося враження, що Україна не має наступального потенціалу, а будь-яке накопичення сил на кордоні з Курською областю рф — організація оборони на випадок нового вторгнення ворога.

Як казав древньокитайський мислитель Сунь Цзі: «Якщо ти слабкий — удавай, що ти сильний. Якщо ти сильний — удавай, що ти слабкий». Тим часом у вигляді «штатних» оборонних дій ЗСУ проводили низку підготовчих маневрів: від інноваційних заходів радіоелектронної боротьби та власної попередньої розвідки до систематичного вибивання артилерійськими ударами об'єктів ворожої логістики — складів з озброєнням і нафтобаз.

НАСКІЛЬКИ СЕРЬОЗНИЙ УСПІХ НА ПОЛІ БОЮ?

У ніч на 6 серпня українська війська зайшли у Курську область. Військове керівництво росіян виявилось неготовим до такого розвитку подій. Ефект несподіванки дозволив ЗСУ швидко просунути вглиб — лише за 10 днів офензи вдалося захопити прибіжно стільки ж території, скільки самі росіяни окупували в Україні за весь 2024 рік.

Варто зауважити, що операція ще триває, а отже ми не можемо робити навіть попередніх висновків щодо того, на якому рубежі вирішуватимуться ЗСУ та чи вдасться їм потім ці рубежі втримати. Деякі західні аналітики вважають, що зараз, після етапу швидкого прориву, українські сили переходитимуть на етап «розвитку успіху» — тобто надалі прикриватимуть свої фланги, створюватимуть міцну лінію оборони та вирівнюватимуть її. Хоча не відкидають і перспективу, за якої українські командири вирішать скористатися пасивністю росіян та просунуться ще далі вглиб території рф. Тож територіальні показники Курської офензи наразі слугують не мірилом успіху, а радше ознакою ситуації, яку вдалося створити ЗСУ.

А втім, є й уже очевидний результат: українські військові взяли в полон рекордну кількість росіян, які знадобляться для потенційного обміну — зокрема на наших бійців з «Азовсталі». Так, за підрахунками британської газети The Independent, під час боїв на Курщині близько 2000 російських військових уже здалися українським силам. Зрештою такий провал оборони в Курській області спантелив кремль — і змусив похапцем шукати сили для зупинки українського наступу. Поки «заткнути дірку» намагаються підрозділами росгвардії, фсб і ще вповні не підготовленими резервістами. Проте вони нині не можуть забезпечити спротив декількатисячному угрупованню ЗСУ.

Тому асиметричні дії Києва підштовхують Москву знімати боєздатні з'єднання зі сходу України, де в росіян з осені минулого року триває успішний наступ. Отже, на думку військового експерта Михайла Самуса, Курська офензива може бути елементом

вирішив не жертвувати наступом на сході України, — пояснює у розмові з hromadske Михайло Самусь, військовий аналітик і директор New Geopolitics Research Network.

«Це абсолютно неправильне рішення росіян з військового погляду, оскільки цих сил недостатньо. Так, зараз вони можуть створювати окремі точки спротиву та завдавати ударів по наших позиціях. Однак їхніх підрозділів недостатньо для концентрованих ударів, щоб, наприклад, загрожувати нашим флангам або повністю зупинити фронтальне просування ЗСУ». Михайло Самусь, військовий аналітик

Поки ж декілька тисяч українських військових із сучасним західним озброєнням закріплюються на нових рубежах углибини російської території та навіть створили військову комендатуру. Курська офензива призвела до перерізання кількох важливих логістичних маршрутів, які загарбники використовували для підтримки своєї армії. До того ж, утрата контролю над Суджанським районом дестабілізує російську військову логістику в сусідній Белгородській області, — зазначив американській військовий аналітик Трент Теленко.

«Дві ключові залізничні сортувальні станції для російської армії розташовані у Белгороді та Ростові. Український наступ відрізав Белгородську залізничну сортувальну станцію з півночі. Такого перенаправлення руху поїздів, як зараз, у росії не було з 1941 року». Трент Теленко, американський військовий аналітик

Ігнорування українського наступу загрожує його подальшим розвитком на північний схід, де розташована Курська атомна електростанція. Відрізання її від енергосистеми південних областей стало б для росіян справжньою катастрофою. А втім, цей сценарій аналітики вважають нереалістичним, оскільки до КАЕС віднинішніх позицій ЗСУ понад 30 кілометрів, що в умовах сучасної війни здається надто великою відстанню. Водночас така близькість іноземної армії до стратегічного об'єкта рф додає інформаційного тиску й дозволяє проводити ІПСО, що розгодує панічні настрої в суспільстві держави-агресорки.

СТАБІЛЬНІСТЬ ПУТІНСЬКОГО РЕЖИМУ ПІД ЗАГРОЗОЮ?

Курська операція українських військ справді продемонструвала неефективність російського військово-політичного керівництва. У кремлі на прорив свого кордону зреагували нервово та з істотною затримкою. На екстреному засіданні ради безпеки рф Володимир Путін оголосив про початок контртерористичної операції на території трьох областей: Курської, Белгородської та Брянської. Навіть деякі російські пропагандисти жартують про пристрасть кремля вживати трибуквені аббревіатури: спершу була СВО, тепер додалася ще й КТО. Це вкотре демонструє небажання Путіна визнавати, що його держава розв'язала повноцінну війну — навіть коли бойові дії прийшли вже на міжнародно

необмежені повноваження.

Режим КТО — це створення держави в державі. Ми вже бачили таке під час війни на Північному Кавказі». Віталій Портников, політичний оглядач

Те, що територія рф перетворюється на повноцінний театр бойових дій, може допомогти розвинути образ українців як ворогів усередині росії, та зважати на це навряд чи варто. Без перенесення війни на сторону агресора не може йтись про його поразку, — стверджує Віталій Портников. Політичний оглядач певен: що більше таких операцій ЗСУ проведуть на території росії, то ближчим буде день, коли кремль буде змушений зупинити війну.

ЗАХІДНІ ПАРТНЕРИ ПІДТРИМАЛИ НАСТУП?

Ставши на ноги після неочікуваного удару, російські пропагандисти та політики намагатимуться з новою силою закликати світ звернути увагу на «злочини ЗСУ проти мирних жителів» і виставляти «київський режим» агресором, але проти них зіграє їхня ж риторика — все те саме ми чули ще з 2014 року, тоді як після повномасштабного вторгнення західна аудиторія переконалася, наскільки ці закиди на адресу України абсурдні. Проте куди цікавіше, що український наступ на Курщині нарешті втілює давню лякалку пропагандистів про «натівську техніку на російській землі». Справді, в цій офензиві ЗСУ використовували німецькі та американські бронемашини, як-от Marder і Stryker. А найтривожнішим дзвіночком для росіян стала згода на це з боку офіційних Берліна та Вашингтона... Понад те, речник Білого дому Джон Кірбі сказав, що Володимир Путін сам винен у тому, що війна прийшла на територію рф.

«Не забуваймо, що це війна Путіна проти України. Якщо йому це не подобається, якщо йому від цього трохи некомфортно, то є просте рішення: він може просто забратися до біса з України і поставити крапку». Джон Кірбі, речник президента США

Та й сам Джо Байден не оминув увагою Курську офензиву. На питання журналіста про його ставлення до операції американський президент відповів, що вона створює «справжню дилему для Путіна». Наступ на Курщину став лакмусовим папірцем готовності західних партнерів України до змін у підході щодо спротиву росії. Досі з багатьма обмеженнями, але Захід готовий до підвищення ставок, — коментує для hromadske Віталій Портников.

«Два з половиною роки західні країни переконували себе, що Володимир Путін піде на перемовини, якщо не зможе встановити контроль над усією територією України. Що для цього досить «не програти». Тому вони були обережними стосовно рішень, які вважали ескалацією воєнних дій. Тепер вони переконалися, що Путін не бажає перемовин, тому готові підвищувати ставки. Чи принаймні не зважати Україні це робити». Віталій Портников, політичний оглядач

кликано «всі сторони до деескалації конфлікту» і припинення вогню. Навіть білоруський диктатор Олександр Лукашенко просить росію та Україну негайно розпочати мирні переговори. Нині позиція Заходу не лише на словах, а й на рівні конкретних рішень наближається до позиції самої України: саме росія повинна припинити війну і відмовитися від територіальних загарбань. Якщо ж вона цього не робить, її доведеться підштовхувати до правильних висновків силою. У кремлі ж досі налаштовані воювати до «переможного кінця», щоб це не значило. Як пояснює Віталій Портников: доки Україна не зникне з політичної мапи світу.

«Не варто сумніватися в намірах росії. Всі інші уявлення про реальність наївні. Який вихід із ситуації? Виснажити ворожий ресурс і довести росіян до такого стану, щоб їхні бажання не збіглися з можливостями». Віталій Портников, політичний оглядач

Постає питання: чи може окупація Україною російської території підштовхнути Москву до переговорів із Києвом? Оглядач і журналіст Віталій Портников вважає, що сценарій обміну захопленими регіонами малоімовірний — Володимир Путін навряд чи піде на це, бо навіть гіпотетична готовність до таких перемовин для нього буде проявом слабкості. А от офіційна позиція нашого керівництва доволі утилітарна: створити своєрідну прокладку між Україною та силами агресора, щоб забезпечити себе від обстрілів. Про це заявив речник Міністерства закордонних справ Георгій Тихий.

«Ми хочемо захистити життя своїх людей. Я нагадаю, що, зокрема, з районів Курської області тільки від початку цього літа і тільки по району Сумської області було завдано понад 2 тисячі ударів». Георгій Тихий, речник МЗС України

У нашому МЗС стверджують, що Україна не зацікавлена в анексії території рф, а наступом на Курщину лише прагне захиститися від артилерійських обстрілів та авіаударів, оскільки не має змоги викрити ворога ударами далекобійною зброєю вглиб росії. Можливо, наші західні партнери тепер погодяться і на застосування їхніх далекобійних систем проти об'єктів на території рф. А поки США не поспішають надавати дозвіл на удари по росії балістичними ракетами АТАСМС дальнього радіуса дії; те саме стосується і Великої Британії з її крилатими ракетами Storm Shadow; і Німеччини, яка ще не зважилася передавати нам свої Taurus.

Сергій ГАВРИЛЕЦЬ, журналіст-міжнародник, сайт «hromadske», 16 серпня 2024 року (У скороченому вигляді. Повністю — за посиланням: <https://hromadske.ua/viyna/229589-ukrayina-perevernula-shakhovu-doshku-poperedni-naslidky-nastupu-zsu-na-kurshchyni>)

На території агресора – з метою ВИЗВОЛЕННЯ України

Болісно знайоме українцям вже два роки: CNN описує побачене у Суджі

На вулицях розкладаються тіла. Цивільні автівки, пошматовані кулями, стоять вздовж дороги. Половина обличчя Леніна з пам'ятника на площі знесено. Вулиці вкриті шрапнеллю. Місцеві жителі ховаються у бомбосховищі. Запах смерті у вивернутих навиворіт будинках. Ці картини болісно знайомі українцям, але донедавна чужі росіянам. Коли російський президент Володимир Путін два роки тому вирішив почати війну, Росія не очікувала, що може отримати вторгнення у відповідь. Так CNN описує те, що побачив у Суджі їхній кореспондент Нік Волш, коли американський мовник отримав доступ до контрольованого українськими військовими російського міста.

Як йдеться в статті, CNN потрапила до Росії у супроводі українських військових через кордон із КПП, зруйнованому під час першої атаки. Хоча на горизонті час від часу з'являвся дим від вибухів, на самій дорозі сюрреалістично спокійно. По обидва боки простягаються поля, які не бачили війни від часів нацистів.

На самому в'їзді до Суджі стоїть великий православний хрест із написом «Спаси і збережи». Неподалік від нього два підірвані

танки та інша військова техніка – залишки запеклого бою кількома днями раніше. Вулиці міста переважно безлюдні, але на них відчувається луна від боїв, що ідуть довкола, – чути стрілецьку зброю, але десь на відстані.

Але Суджа – не зовсім покинуте місто. На великому будинку біля входу у підвал напис від руки: «В підвалі мирні люди, військових немає». Біля входу сидить 68-річна Інна. Внизу, каже вона, ще 60 цивільних. «Вони принесли багато коробок, їжу», –

розповідає вона про українських військових.

У підвалі ми побачили те, що вже два роки бачили у десятках українських міст, розповідає кореспондент CNN. Біля входу в укриття на питання «Як життя?» Станіслав погладжує сиву бороду і каже: «Це не життя. Це існування. Не життя».

У темному сирому підвалі зібралися німечі і безпорадні. Стара жінка – все ще у перуці та червоній літній сукні – потроху розкачується зі сторони в сторо-

ну і співуче промовляє: «А тепер не знаю, чим все це завершиться. Хоч би перемир'ям, щоб ми могли жити мирно. Нам нічого не треба. Ось моя милиця. Я не можу ходити. Це дуже важко». У вологому присмерку довкола її обличчя дзінчать мухи.

У наступній кімнаті мерехтливе світло вихоплює родину з шістьох осіб. Чоловік каже: «Тиждень. Жодних новин. Ми не знаємо, що відбувається довкола». Його син сидить поруч із закам'янілим блідим обличчям. Наприкінці коридору з одним із наших українських супроводжувачів говорить Єфімов. Він каже, що йому за 90 років. Його донька, племінниця та онуки вийшли заміж за українців і живуть в Україні, але він не може з ними зв'язатися. «До України», – відповідає він, коли його питають, куди б він хотів евакуюватися. На вулицю, яке супроводжує статую, чути, як старий чоловік додає: «Сам я росіянин».

На вулиці 74-річна Ніна шукає

ліки. Магазины розтрощені, аптеки закриті. Вона наполягає на тому, що не хоче жити із таким самим зав'язанням, як і говорить, що має право жити там, де й завжди, – так само, як багато українських жінок її віку у зруйнованих війною містах. «Якби я хотіла, я би поїхала. Чого б це я мала їхати звідти, де живу 50 років? Моя донька і мати тут поховані, мій син тут народився, мої онуки... Я живу на своїй землі. Не знаю, де я живу. Не знаю, чия ця земля. Я нічого не розумію».

Наразі невідомо, як і де завершиться цей стрімкий, успішний і неочікуваний наступ, або коли повернуться російські сили. Але це буде надто пізно, щоб загоїти ще один удар по гордості Росії відтоді, як у лютому 2022 вона розпочала вторгнення, що мало тривати лише кілька днів.

Сайт «BBC NEWS УКРАЇНА», 17 серпня 2024 року <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/ckgj4jd15gxo>

Рейд Сирського. Як просувається наступ Сил оборони в Курській області та чого чекати далі

Ніде так не відчувається крихітність кордонів, як у ці дні на українсько-російському переході Юнаківка – Суджа на Сумщині. Колись, до вторгнення, місце суворого паспортного контролю стало зоною дуже специфічного безвізу, яким може скористатися тільки одна категорія людей – Сили оборони. Замість паспорта тут тепер питають паролі. А замість вітальних плакатів на в'їзді натикаешся на розтрощені українською артилерією російські адмінбудівлі. Їх знесли Сили оборони в перший день операції, розповідають УП військовослужбовці 80-ої бригади. Більшість російських силовиків, що перебували всередині цих будівель, здалися в полон.

ПІДГОТОВКА, ЗАДАЧІ, ПІДРОЗДІЛИ

Вечері 28-го липня військовослужбовці 80-ої бригади звернулися до УП з доволі раптовим проханням: розмістити їхнє звернення на підтримку тогочасного комбрига, полковника Емілія Ішкулова, якому загрожувало звільнення. Усе, що було відомо про таке рішення командування, це те, що Ішкулов, який із повагою ставиться до військової ієрархії, відмовився виконувати одну із задач, поставлених Сирським. Мовляв, вона була аж занадто неспівмірна з людським ресурсом бригади. Розуміння того, від чого саме відмовився Ішкулов, прийшло за пару днів, 6 серпня. Тоді українські сили, зокрема 80-та бригада, уже під керівництвом нового комбрига Павла Розлача, пішли в рейд на територію Росії. Мало хто, включно з російським командуванням, розраховував на такий поворот подій. І лише невелике коло обізнаних з плануванням осіб розуміли, наскільки масштабною буде ця операція...

ЩО ПРОГНОЗУЮТЬ ЕКСПЕРТИ

Те, як сьогодні Росія збирає сили для відповіді на Курську операцію, нагадує директори інформаційно-консалтингової компанії Defense Express Сергію Згурцю збір солянки. Росіяни перекидають на курський напрям батальйони 810-ої бригади, відомої своїм рівнем втрат, інтернаціональну бригаду «П'ятнашка», кадірівський

«Ахмат», окремі батальйони, що були задіяні у вторгненні в Запорізькій та Херсонській областях і навіть «демлітаризують» Калінінград. І при цьому намагаються не зменшувати тиск на сході України. Проте цієї солянки замало, щоб змусити українські Сили оборони відступити із зайнятих у Курській області територій. Для цього, за підрахунками Згурця, Росії потрібно перекинути на Курщину орієнтовно 30–40 тисяч військових. Поки ж росіяни накопичують резерви і пробують блокувати просування українських військ по флангах.

– Зараз для нас ідеальна схема виглядає так: ворог забирає сили з інших напрямків, кидая на цей (курський) напрям, оголошуючи свої резерви, – каже Згурець. – Навіть цей процес матиме зиск для інших ділянок фронту.

Якщо ж говорити про сценарій дій українських Сил оборони, то можливе як просування по флангах, так і вглиб. Проте що далі буде проникнення вглиб російської території, то більша загроза для нашої логістики і флангових ударів. Тому зараз більш логічно виглядає те, що ми намагаємося розширити наступ на захід і схід. Просуваючись по флангах, ми можемо протягнути лінію Рильськ – Коренево – Суджа, яка десь на 100 кілометрів скорочує протяжність лінії фронту і проходить по російській території. Вона має обмежену кількість доріг, які можна контролювати. Вона має річки, на яких можна будувати оборону.

І ця лінія теоретично може триматися певний час українською армією як такий проміжний рубіж оборони. Дії українських сил на Курщині нагадали Згурцю тактику радянської армії часів Другої світової. В Курській операції, як і тоді, реалізували концепцію оперативно-маневрової групи. Коли формуються кілька мобільних бригад, які скеровані на прорив оборони противника, відкриття нового фронту та дії з опертям на власні можливості.

– Поєднання цих кращих практик Другої світової, які, я думаю, Сирський вивчав в академії, були творчо опрацьовані, посилені технологічними рішеннями нового етапу і дали максимальний результат, – вважає експерт. – Це забезпечило шок для противника і здивування для наших партнерів.

Спілкуючись останні кілька місяців із політиками й експертами за кордоном, директорка безпекових програм Ради зовнішньої політики «Українська призма» Ганна Шелест не могла позбутися відчуття, що вона повернулася в перші місяці повномасштабного вторгнення. Саме тоді, як і зараз, з боку іноземних співрозмовників лунало так багато порад про те, що Україні потрібно йти на переговори та компроміси з Росією. Але з початком Курської операції подібні упадницькі настрої зійшли нанівець.

– Аналізуючи всі розмови, які я мала по багатьох європейських і не тільки європейських столицях в останні пів року, мені здається, що головний страх був саме залучення цих країн до війни, – каже Шелест. – Тобто щоб не було удару по території держави-члена НАТО, щоб не було загострення чи провокації.

І раптом, коли відбувається така операція, яка є стовідсотковим загостренням, ми бачимо або мовчазну підтримку, або навіть схвальні заяви, що Україна має право захищатися. До цього страх зупиняв багато наших партнерів і в передачі зброї, і в дозволах (на її використання – УП). Тепер цей певний психологічний бар'єр, хоч і не на наступний день, але почне

все ж таки переборюватися у великих скептиків.

Психологічний ефект від Курської операції не менш важливий, ніж практичні речі на полі бою, влєвнений експерт закордонних справ Павло Клімкін. Він вважає, що успіх українських Сил оборони свідчить про вразливість Кремля і зміною сприйняття сьогоденної Росії й особисто Путіна.

– Вразливому складно диктувати свої умови. Тобто це створює психологічне й політичне тло для того, щоб переговори відбувалися в іншій логіці.

Зараз, скоріш за все, буде ескаляція, підняття ставок. Якщо з боку Росії піднімаються ставки, то і Захід для себе отримує своєрідну нагоду для підняття ставок, – прогнозує Клімкін. – Через ескаляцію можна прийти до краєвого розуміння, хто на яких умовах хоче чи не хоче домовлятися. Через ці події ми отримемо точно не гірші позиції (на можливих переговорах – УП), а в перспективі, можливо, навіть і кращі. Я не бачу, що ми критично можемо втратити, але бачу різні сценарії, за якими можемо виграти.

ЯК ЗУСТРИЛИ ВІЙНУ ПАБЛІКИ СУДЖІ ТА КУРСЬКА

Від наступу України на Курщину російські ЗМІ разом із владою почали оговтуватися на другий – третій день. Спочатку пропагандисти повторювали офіційні повідомлення про перекидання резервів, про стабілізацію ситуації, видаючи старі відео з Донбасу за «успішні удари» по колонах ЗСУ в Курській області. Коли стало зрозуміло, що до Курчатова з його АЕС та Курська українці не дійшли (принаймні поки що), в московських студіях дедалі більше почали з'являтися коментатори. На другому тижні операції Збройних сил України один із головних заспокійливих меседжів зводиться до думки, що наступ «планували генерали НАТО», проте цей план виявився «абсолютно провальним і бездарним». Хай як заколисувала б публіку пропа-

ганда, її чари втрачають силу на території самої Курської області та в місцевих Telegram-каналах, таких як «Суджа Родная», «Курський Бомонд» тощо. Атмосфера в публіках нагадує пристрасі з радянського фільму «Гараж».

За давньою російською традицією, в пошуках крайніх кур'яни здебільшого сфокусовані на критиці місцевої влади. Серед питань до «бояр»: як так сталося, що на кордоні не було фортифікацій, на які витратили кілька мільярдів рублів; чому не організували евакуацію з населених пунктів; де укриття; як доїхати на роботу, якщо під час тривоги зупиняється весь транспорт у Курську; чому немає води? Місцеві ламають списи навколо вмиль роздутих цін на оренду житла в Курську для біженців. Та навколо непомірних тарифів таксистів, які користуються ситуацією із зупинкою транспорту під час численних повітряних тривог.

Можливо, головним запитанням, яке зустрічається в розмовах про українську операцію на Курщині, є таке: а для чого, власне, Україні потрібно брати під контроль російські села і міста? Окрім описаних вище військових мотивів, є ще й кілька інших. По-перше, це дзеркальна відповідь Путіну на його вимоги до України «визнати нову геополітичну реальність» і відмовитися від окупованих територій. Якщо послугоуватися такою логікою, то «ядерна наддержава» мусить теж забути про свої міста. По-друге, це питання справедливості, коли країна-агресор, яка принесла війну на чужу землю, отримує її і на своїй. І, по-третє, це, може, найгучніша спроба політичної дестабілізації російської влади.

Сайт «Українська ПРАВДА», 14 серпня 2024 року.

Над текстом працювали: Ольга КИРИЛЕНКО, Роман РОМАНЮК, Рустем ХАЛІПОВ, Євген РУДЕНКО.

(У скороченому вигляді. Повністю – за посиланням: <https://www.pravda.com.ua/articles/2024/08/14/7470441/>)

Про НАС у ті минулі ВІСІМНАДЦЯТЬ років

ВІДКРИВАЮЧИ вже третю сторінку (і останню) про наші газети за ті минулі вісімнадцять років (починаючи із 2006-го), ми звертаємо увагу на те, що на ній найбільше уваги приділено одному з наших найдіяльніших активістів: полковнику Петру ЛИСЕНКУ. Однак він, крім цього, є безпосереднім учасником бойових дій у цій війні на посаді заступника командира батальйону, а потім також працював у штабі ЗСУ в Києві й залишається одним із керівників всеукраїнської громадської організації «Спілка офіцерів України».

Активісти КМПЗТ побували у Дніпропетровському шпиталі

Активісти КМПЗТ відвідали поранених у деяких палатах, вручили невеличкі подарунки, поспілкувалися з ними, вислухавши їхні розповіді та те, з якими настроями сьогодні українці воюють, а також, що збираються робити найближчим часом. Як виявилось, вони переважно збираються (попри свої поранення) знову повернутися на передову, до бойових побратимів. Настрій же – якомога швидше викинути ворога за кордони України.

Наприклад, наш земляк, криворіжець Юрій ФАЛІНСЬКИЙ який перед війною працював на шахті «Ювілейна» ПАТ «Євраз «Суша Балка» прохідником, воює у 93-й бригаді в Пісках, отримав уже друге поранення й характер пошкоджень такий, що доведеться тепер шукати іншу роботу. Розповів, що бійцям доводиться час від часу воювати навіть за допомогою саморобних мінометів, саморобних гранатометів, використовуючи для цього, наприклад, деякі автозапчастини з розбитих машин, що майже дев'ять місяців його разом з іншими бійцями ніхто не змінював, ротачії не було. Фактично весь час – на одному місці, де ліворуч зовсім недалеко – аеропорт і десь за два кілометра – Донецьк, та й до ворога – недалеко: приблизно чотириста метрів. Сказав, що була б команда, - то вже б за тиждень усе б з хлопцями зробили з ворогом, як належить, і вже були б у Донецьку...

Ось на ліжку сидить Сашко (позивний – «Директор») з перев'язаними ранами, біля ліжка стоять милиці, і в шпиталі він – тільки другий день, сам – із батальйону «Айдар», а на війні – з 13 серпня минулого року, сам – з Вінницької області. Говорить, йде війна, постійно останнім часом працюють міномети, БМП, а танки поки що там, де він був, не працюють, але вже видно, що ворог підтягує артилерію і вже кілька днів тому почали працювати «гради», а тому, швидше за все, й танки будуть незабаром стріляти. Погано, що останнім часом воюють не найманці, а регулярна російська армія, а з нею тяжче воювати, бо не вистачає тієї зброї, яка нам потрібна. «Була б у нас та зброя, підкреслює Сашко, - то нам би не було тяжко... і ми тоді пішли б далі...».

Прямо при вході до Дніпропетровського госпіталю розгорнув свою роботу волонтерський центр. Коли ми туди зайшли, то побачили там аж трьох волонтерок.... Були в госпіталі й інші зустрічі, бесіди, розмови. І – не тільки там, а й на залізничному вокзалі Дніпропетровська.

Газета «Промінь Просвіти», число 2-ге за грудень 2015 року.

На світліні: активісти з Криворізького міського правозахисного товариства Олександр ЧИЖИКОВ, Петро ЛИСЕНКО і Олена МАКОВІЙ.

Фото Сергія ЗІНЧЕНКА

МЕТА НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЗЕТИ - ЄДНАННЯ

У Кривому Розі, що на Дніпропетровщині, замість єдиної в цьому місті незалежної україномовної газети «Промінь Просвіти» з'явилась нова: «Промінь Просвіти Є». Таку назву під час обговорення ситуації з виданням газети на зборах громадської організації «Криворізьке міське правозахисне товариство», що виступила її видавцем, запропонував полковник Петро ЛИСЕНКО, активіст цієї організації і один із заступників голови всеукраїнської ГО «Спілка офіцерів України». В редакційній статті першого числа газети, що вийшла на початку березня 2017-го, під заголовком «Єднання в Європі» <http://www.kmpzt.org.ua/wp-content/uploads/2017/03/%D0%9F%D1%80%D0%BE%D0%BC%D1%96%D0%BD%D1%8C-%D0%9F%D1%80%D0%BE%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%B8-%D0%84-%E2%84%961-1-%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%B5%D0%BD%D1%8C-2017%D1%80..pdf>, про пріоритети нового видання зазначено так: «Щодо змісту публікацій ми спираємося, в основному, на два документи, які є підвалинами в процесі розбудови України як демократичної і правової держави. Це Конституція України і Загальна декларація прав людини. Права і свободи, там викладені, зазвичай і називаються європейськими цінностями. Головне ж наше завдання ми вбачаємо в тому, аби намагатися не тільки їх популяризувати серед українців, але ще і самим діяти відповідно до їх змісту. А ще ми будемо намагатися сприяти своїми публікаціями об'єднанню самостійно мислячих людей у діяльні громадські організації і громади, які здатні приймати рішення і їх послідовно виконувати. Ми ж розуміємо, що вла-

да тільки тоді буде служити народу, коли постійно відчуватиме, що йому підконтрольна. І саме через постійний контроль над її діями з боку громадськості ми зможемо створити відкрите суспільство на засадах творчості і взаємоповаги у ставленні один до одного, незалежно від того, де хто працює і яку посаду обіймає».

Редакція газети сподівається, що на її сторінках та на відповідному сайті в інтернет-просторі вдасться створити дієвий майданчик з обговорення всіх важливих питань сьогодення. Насамперед, - щодо розвитку українського громадянського суспільства міста і всієї області на базі єднання справді демократичних сил з метою контролю влади, яка поки що спирається на кланово-олігархічний капітал. Це має бути рішучий крок у напрямку здійснення реальної деолігархізації влади в цьому регіоні.

Просвітняні і правозахисники, які разом із газетою «Промінь Просвіти» протягом десяти з половиною років пройшли нелегкий шлях розвитку в дуже несприятливих умовах для своєї діяльності, глибоко вдячні патріотично налаштованим громадянам з української діаспори США за дієву підтримку в роботі газети. Вони також мають надію, що буде підтримане і це якісно нове починання. До того ж, всі добре пам'ятають, що такій роботі значно посприяли публікації якраз на сторінках газети «Свобода». Тож будьмо разом у нашій спільній боротьбі за Україну як демократичну і правову державу!

Сергій Зінченко, редактор газети «Промінь Просвіти Є», число 3 за квітень 2017 року; передрук з газети української громади в США «Свобода», 24 березня 2017 року.

У цій справі варто керуватися не емоціями

Підтримуючи стурбованість громадськості, хочу зауважити, що для того щоб, у першу чергу, зберегти і вшанувати пам'ять про героїв нашого Сталегового батальйону та про його героїчний бойовий шлях, варто підійти до цієї справи не на емоціях, а з великим почуттям відповідальності.

Той громадський сегмент Криворіжжя, який береться за цю справу, повинен розуміти, у першу чергу, як виник 40- БТО «Кривбас». Процедура ж створення нашого 40-го, «Кривбасу», не відрізняється від інших батальйонів територіальної оборони (БТРО) в Україні, які були створені в травні 2014 року в областях України у відповідності з Законами України «Про оборону України», «Про затвердження Указу Президента України „Про часткову мобілізацію» та згідно з Указом Президента України «Про затвердження Положення про територіальну оборону України». Батальйони ТРО входять до скла-

ду Збройних сил України (ЗСУ) і підпорядковуються Міністерству оборони України, а також - головам обласних державних адміністрацій, на території яких вони були сформовані. Голови облдержадміністрацій (як голови рад оборони областей) здійснюють керівництво батальйонами територіальної оборони в обласній зоні ТРО; Головнокомандувач Збройних Сил України, начальник Генерального штабу, командувачі військ оперативних командувань керують підрозділами ТРО у військово-сухопутних зонах відповідальності...

Виходячи з того, що вже пережив батальйон і який досвід він отримав (Іловайськ, Дебальцеве...) зрозуміло, що батальйон має певні зміни в своєму складі. Існувати в першопочатковому стані він уже просто не зможе.. А ось питання збереження назви та архівів батальйону - це питання №1 за будь яких обставин. Не можна навіть думки допу-

скати про те, що хоч один документ або свідчення про дії батальйону можуть бути знищені або якимось чином зникнуть самі по собі. Громадськості повинна створити архів свого Сталегового батальйону, який за формальними ознаками не є добровольчим батальйоном, але є таким за своєю суттю...

Стосовно ж пошуку зниклих безвісти, повернення тіл загиблих, реабілітації поранених, психологічної реабілітації тих, що отримали психічні проблеми, а також - турботи про вдів, сиріт та про інше, зрозуміло, що громадськості повинна це негайно брати під свою опіку і не спускати на гальмах.

Петро ЛИСЕНКО, член виконкому Всеукраїнської громадської організації «Спілка офіцерів України», заступник голови Криворізького міського правозахисного товариства, полковник, газета «Промінь Просвіти», число 10-те за травень 2015 року (У скороченому вигляді).

ВІЙНА І «МІР», І МИ, ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

Нині забагато людей і досі дивується тому, що як це така війна була розв'язана з боку «братського російського народу»? В той же час активісти громадянського суспільства в Україні (і в нашій організації – теж) говорили неодноразово, що така війна дуже можлива й вона наближається. Про це ми неодноразово писали і в нашій газеті «Промінь Просвіти», в єдиній незалежній україномовній газеті Кривого Рогу. А крім цього ми ще й намагалися співпрацювати з іншими громадськими організаціями (наприклад, - з Польщі), щоб поліпшувати життя людей в нашому краї і берегти його природу. І можна сказати, що дуже плідною виявилась наша співпраця з польськими друзями під керівництвом Ежи ДАРОВСЬКОГО разом з активістами з польської громадської організації «MILA» за активної участі Барбари КАЖЬОР і Ані ЯЖЕМСЬКОЇ у спільно створеному українсько-польському Партнерстві з відродження річки Саксагань. В ньому дуже ефективно попра-

цював, очолюючи Секретаріат Партнерства, Микола КОРОБКО. Чудово продемонстрували свою активність і розуміння суті справи безпосередньо під час роботи над конкретними проектами на території Кривого Рогу Володимир НАЛУЖНИЙ і Петро ЛИСЕНКО. А ще – Олександр ЧИЖИКОВ, який свого часу разом із системним менеджером і автором логотипу нашої газети Вадимом БОРИСЕНКОМ створили енергетичну установку з використання сонячної енергії!..

А тому варто консолідуватися між собою активістам громадянського суспільства, знаходити спільну основу і поліпшувати цей світ: щоб не було більше війни, щоб зупинити ворожий «руський мір», щоб запанувала на всій Землі творчість, а не процеси руйнування й деградації людства!

Сергій ЗІНЧЕНКО, газета «Промінь Просвіти Є», число 4-те за лютий 2019 року (У скороченому вигляді).

